

Scilicet hoc etiam restabat vulnere in illo,
 Quo nullum poterat durius esse malum:
 Ut gravis abriperes præstantem dotibus ampli
 Ingenij, nocuo funere, LOBECH IUM?
 LOBECH IUM, quo non alius vel doctior ullus,
 Vel morum precio plaris emendus erat:
 Cui navis nostræ rector non rector ullus,
 Candidiorvè olim nemo futurus erat.
 O fatum! ô duri miseranda pericula nostri
 Temporis! in quod me, mi Deus, ecce rapis!
 Aspicias, ut tumido meretrix Babilonica fastu
 Regnet, ut in cælum tota furenter eat.
 Non Deus es, placidam qui ducas corde quietem:
 Nec stertis; quondam stertit ut ille Baal.
 Sed vigil es, oculos vigil es, auremq; patentem
 His super, in terris quæ peraguntur, habes.
 Ergo audis, quæ blasphemò spumaverit ore
 In sanctum flamen stigmata Gretserius:
 Gretserius: quo non aliud monstrosius ullum
 Monstrum: Summani leno, cloaca, seges:
 Pontificis palpo: Missæ falsarius: erro:
 Sacrorum effractor: sannio: scurra: Thraso:
 Baptismi stryx: prædator calicisq; catillo:
 Tarpel infaniens Gymnasij cuculus.
 Ergo audis, quæ blasphemò spumaverit ore
 In sanctum Flamen stigmata Gretserius.
 Audisti atq; audis, memoriq; hæc mente reponis:
 Et tamen in miseram me ruis immeritam.
 Meq; fr̄is jaculis istis, quibus ille periret,
 Perfidus in Jovam, Gretserius melius.
 Nonne tuum colui semper sanctissima numen?
 Nonne tui Gnati gloria, cura mea est?
 Nonne tibi mentem castam, non pignus amoris
 Intactum, & fidei jura, reservo, Pater?
 Hiccine honos nostræ pietatis? præmia nostra
 Hæccine? præstantis LOBECH I tumulus!

Heu